శరీరం కొయ్యబారిపోయింది ప్రాణం ఉన్నా చచ్చినవాడితో సమానమే అయిపోయాను రంగయ్య గుర్తుకొచ్చాడు ఆలోచనలో ఉండగానే నా ఎడమభుజం మీదనుంచి తుపాకీగుండు దూసుకుపోయింది దెబ్బకంటే ముందు భయంతో క్రిందబడిపోయాను

నేను పడడం ఆలస్యంగా తుపాకీగుళ్లు ఎదురు బదురుగా పేలాయి 'అమ్మో', అన్న పెద్దకేక వినబడింది ఇది స్పృహ తప్పిపోయే లోపుగా జరిగింది

నన్ను అచ్చన్న బంగళాకి చేర్చాడట భుజంకడిగి కట్టుకట్టి పక్కలో బెట్టాడట

తెల్లవారుతోంది రంగయ్య బాధతో మూలుగుతున్నాడు నాకు మెలకువ వచ్చింది అచ్చన్న మా ప్రక్కనే కూర్చుని ఉన్నాడు

ఇంతలో మాకు ఆ దగ్గరలోనే కర్రలు కొగుతున్న శబ్దం వినిపించింది

'ఏమిటి అచ్చన్నా' అని అడిగాను

'శవదహానానికి ఎవరో ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారు' అన్నాడు అచ్చన్న

'అరే పాపం!'

"మాద్దురుగాని రండి" అని మెల్లిగా బయటకు తీసికెళ్లాడు బంగళాముందు నిలచి చూస్తున్నాము

ఒక వ్యక్తి శవాన్ని మోసుకొచ్చి చితిమీద పెట్ట నిప్పంటిస్తున్నాడు

దగ్గరకు వెడదాం పదమని నేను, అచ్చన్న అక్కడకు వెళ్లాము

మేం జేరేటప్పటికి కణకణ మంటూ జగజ్జ్యోతిలా వెలుగుతోంది ఆ ఎర్రటి వెలుతురులో చితివద్ద నిల్చున్న వ్యక్తి ముఖం మీద ఒక కన్నీటి బిందువు భారంగా రాలింది

పరీక్షగా చూశాను ఎవరా అని మా యిన్‌స్పెక్టరు రాజయ్యే అచ్చన్నను ఏమిటిదని అడగాను

"కొండడు రాజయ్య కొడుకు రాజయ్యకు తన స్వంతకొడుకుని తన చేతులారా చంపడం యిష్టంలేకపోయింది కాని తప్పలేదు " అని అచ్చన్న చెప్పాడు.

దహనం పూర్తయింది

రాజయ్య మమ్మల్ని చూశాడు

'ఇక్కడి కెందు కొచ్చారు పదండి' అని భండశాసనుడిలా గర్జించాడు

అచ్చన్న బండికట్టించి ఈ క్షతగాత్రుల్నిద్దర్నీ పట్నం చేర్చాడు" అని శేషయ్య తాత కథ ముగిస్తూ తనుకూడా ఒక అశ్రుబిందువు రాల్చాడు

ఒక పావుగంటసేపు ఆ స్మృతిలో యిద్దరం మాట్లాడలేకపోయాము ★

కథానిక:

మాలపల్లి

శ్రీ దోగిపర్తి వెంకటరమణ

"తాతయ్యోయ్! కొంప లంటుకున్నై లచ్చన్నమావఁ పాకలంటుకుని మంటల్లేచినయ్ తాతయ్యోయ్" అంటూ కళ్లు నులుముకుంటూ, అప్పి గుడిసెలో కెగిరిపడ్డది

కుక్కిమంచంమీద ఉబ్బసంరోగంతో తబ్బిబ్బులైపోతున్న ముసలిఘటం లేనిశక్తి తెచ్చుకొని లేవబొయ్యేడు

"తాతోయ్! ముందు లెగు" ముసలాడు లేవలేకపోయాడు అప్పి కంగారుపడి, "ఎవర్నన్నా లాక్కొస్తా" అంటూ బయటికి చొకళించింది

మాలపల్లి మాలపల్లంతా భీమానలజ్వాలా కీలల్లో చిటపట లాడిపోతున్నది మోతుబరి లచ్చన్నమావఁఇంట్లో అగ్నిదేవుడు గుప్పుమని లేచి, వరసగా ఉన్న తాటాకు పాకలమీద నిరంకుశాధికారాన్ని చెలాయిస్తున్నాడు

మాలపల్లి మాలపల్లంతా మంట లార్పడంలో నిమగ్నులైయున్నారు అయితే నీళ్లుకూడా కరువేగా! మాలపల్లిలో

ఎవరూ అప్పిమాట లాలకించిన పాపానపోలేదు అగ్నిదేవుడుకూడా ధనికపక్షపాతమే వహించాడు ఊళ్లో ఎంత ఉన్నతమైన భవంతుల్లేవు? ఆరని ఆకలి ఆ భవనాలమీద తీర్చుకోరాదూ, పక్షపాతమైనా ఆ దినానికే మొగంవాచిన, పేదలమీద పడి, భస్మం చేయకపోతేను?

అప్పి కెవ్వుమని కేకపెట్టి సోలిపోయింది ముసలితాత పూరిపాకకు నిప్పంటుకుని, కాలి, కాలి, బూడిదరాసైపోయింది. ఆ ముసలిఘటంఎముకలు మచ్చుకైనా భూడిదలో కన్పించవు!

'కేపైనా సచ్చేవోడే ఆడికి మళ్లీ పుల్లా, పిడకా ఎక్కడ తెత్తాం పనిలో పని' అన్నారు కొంతె కోణంగులు

అప్పిముఖమంతా ఎఱ్ఱబడిపోయింది తన కింకెవరూ నా అనేవాళ్లే లేరేం? చిన్నపుడే తల్లీ తండ్రీ చచ్చారు తన తాతే తనని పెంచి పెద్దదాన్ని చేసేడు ఇప్పుడతనూ బూడిదై పోయేడు

ఇప్పుడు ఇకచచ్చినా మాలపల్లిలో ఉండకూడదనుకుంది ఏది దారి? ఎక్కడికెళ్లాలి? బంధువు లెవరున్నారు??

ప్రక్క పేస్టారులో చిన్నమావయ్యున్నాడు కదూ!

తన చిన్నప్పుడు చిట్టిమావ యొచ్చాడు తన తాత, దగ్గుతూ, 'ఇదిగోరా! చిన్నది నేసత్తే దీనికి దిక్కు తివాణం లేద్రోయ్! నువ్వే సూడాలి' అన్నాడు

అప్పుడు తనకు పన్నెండేళ్లుంటాయి తరువాత మళ్లీ అక్కడికెప్పుడూ రాలేదు అప్పుడప్పుడు తాతయ్య 'సిట్టమావయ్య కబురే తెలవదే! రంగ మెల్లినోడంట! యుద్ధం అయిపోనాక వత్తాడంటేమోసే' అంటూండేవాడు అప్పికి యుద్ధమంటే ఏమిటోకూడా తెలీదు, ఫిరంగులు, తుపాకు లేసి, ఒకళ్ల నొకళ్లు కాల్చి చంపుకుంటారని

పెద్ద బరువు మీదపడ్డట్టు అణకిపోయి నిట్టూర్పు విడిచింది కర్తవ్యం బోధపడక ఆలోచిస్తోంది ఇంకా ఆలోచిస్తోంది 'ఉంటే ఉంటాడు! పేస్టా రెళ్లాలి' అంటూ బయలుదేరింది

మధ్యాహ్నం మాలపల్లి కంతటికీ విద్యార్థులంతా కలిసి చందాలు వసూలుచేసి అన్నదానం చేసేరు అక్కడే నాల్గుమెతుకులు గొంతులో దింపుకొని పేద్దారు బయల్దేరింది ఆమెకు కడుపునిండా ఆలోచనలే, మెదడునిండా మెదిలే భావాలే! గుండెనిండా యోచనలే! ఊళ్లో కొచ్చింది

నలుగురు యువతులు సీతాకోకచిలుకల్లాగ, శృంగారించుకొని, యౌవనరేఖల్ని ఒలుకబోసుకుంటూ పోతున్నారు అప్పి వాళ్లవైపు వింతగా చూచింది

తన వంటిమీద ఏమున్నై! మట్టికొట్టి మాసిపోయి, ఆమె అనాఘ్రాతమైన యౌవనమాధుర్యాన్ని కప్పనేలేని పాడు గుడ్డపీలికలు!

ు • ఇరువురు అల్లాగే వస్తున్నారు వస్తువులభారం మోయలేక ఆస్ట్రేలియాలో కాల్‌గూర్బి కూల్ గార్డిలో ఉన్న బంగారమంతా వాళ్ల ఒంటిమీదే వుంది! ఒక స్త్రీ ముఖంనిండా పట్టరాని స్ఫోటకంమచ్చలు! నోటిలో ఇముడక పైకి తోసుకొచ్చిన పొరపళ్లు!

మరో స్త్రీ అధరం క్రిందికి వ్రేలాడిపోయి, క్రింది పళ్లు అసహ్యంగా వికృతంగా కన్పిస్తున్నాయి ఈ వికృతస్వరూపాలికి మొగంనిండా తెల్లబూడిద మరింత వికృతంచేస్తూ వాళ్లిద్దరు బుట్టబొమ్మల్లాగ నడిచిపోతున్నారు మోయలేని ధనమదంతో

అప్పి ముఖంలో కళాకాంతు లుండి రేఖాత్వంతో మెసలాగుతున్నె ఆ వికారాలకి నగలూ నాణ్యా లెందుకు?

తన కెప్పుడూ ఆ గుడ్డముక్కలే! అంత మంచిబట్టలు తన కెందుకు లేవు? ఆ పాడు ముఖాలికే యెందు కుండాలి? ఇంగులో ఏదో మోసం వుండితీరాలి!

ఆలోచనలతో సాగిపోతోంది ఊరిచివర మాలపల్లెదరికి జేరేటప్పటకి చీకటి పడుతోంది దూరంలో పూరిపాకలు దరిద్రదేవత నివాసాల్లా గున్నె ఎఱ్ఱని సంధ్యాకాశం త్రాగినవాడి కళ్లలా మెఱుస్తోంది

అప్పి బాటమీద నడుస్తోంటే, వెనక ఎవరో నడచివస్తోన్నట్టు, అట్టహాసాలు చేస్తున్నట్టు కనపడింది

ఆ యువకుడు సమీపించాడు తూలుతూ త్రేలుతూ, "ఎవరోవ్! పిల్లో! ఒంటిరి గెల్తుంటివ్?" అంటూ మీద పడబోయ్యేడు

అప్పి కంగారుపడింది సంధ్యాకాశంలా అతని కళ్లు ఎఱ్ఱని జ్యోతుల్లాగున్నె అప్పి భయపడి, పరుగెత్తబోయి బోల్తాపడింది అప్పికి ఆ కంఠంలో ఎవరిదో జ్ఞాపకకంఠం వినబడింది 'సిట్టి మావయ్య' గొంతుకలాగే అనిపించింది ఆ యువకుడి నుదుటిమీద మూడో నేత్రంలా మచ్చ! అదే గుఱుతు అప్పి శరీరం పొంగిపోయింది 'చిట్టి మావయ్యా! చిట్టి మావయ్యా' గట్టిగా అరిచింది

"నన్నెరుగుదువటే! పేరెట్టి ఎలుగెత్తుతున్నా?"

"నేను, సిట్టి మావయ్యా! అప్పిని తాత ముసలయ్య కాలి చచ్చిపోయినాడు నే నీడ కొచ్చేసినాను"

"ఓసి అప్పివే నువ్వు సెప్పేవు కాదుటే"

"రంగమెల్లి ఎప్పుడొచ్చినావ్?"

"సెం తిరుగుద్ది నడు, గుడిసెలోకి నడు"

* * *

గుడిసెదగ్గర కొచ్చి తలుపు తోసేడు ముసలమ్మ హొయ్యి విసరుతోంది

'ఒసేవ్! ముసిలీ! నీ కోడ లొచ్చింది సూడవే'

'ఆ నీ ప్రాణాలమీదికే వచ్చిందిరా మళ్ళి తాగేసేవురా పోలీసోళ్లు సూస్తే నీ గతేంగానురా రాతి రేం చెప్పావురా'

దాని మజా నీకేం తెలుసే! ముసిలీ! తాగినోడికి తెలుస్తది 'అత్తా పేలకు' నా తాళ్లక్కడికి లాక్కుపోత్తై, ఏంసెయ్యమంటవ్! ఒక్క సుక్కేసుకున్నవాడిదే జీయితం ధన్నెం ఏటే అప్పి అంతేనంటావా?'

'అప్పి ఎవ్వరా!'

'ఓసి ముసిలీ! గేనం లేదుటే నీకోడలు నీకోడలు చిన్నబ్బాయి రెండోకూతురే'

'ఓ ఓ అదా, నీతాతకు సుకు వసే'

'సుకు వేటి ఆళ్ల తాత కాలిపోయి బూడిదైపోనాడంట పుల్లా పిడకా ఖర్చు లేకుండా'

'అయ్యో, అయ్యో!'

'కూరొండు, కబుర్లు సెపుదువుగాని'

అప్పి లేచి వెళ్లి నీళ్లు తోడుకుని కాళ్లు ముఖం కడుక్కొని కొసిన్ని దాహం తీసుకుంది లోపలికెళ్లి ఓమూల 'అమ్మయ్య' అని కూర్చుంది

'మూల కూకుంటావేమే? పడుసు దెయ్యంలాగ ఇయ్యగో సిన్న సేపలు బుట్టలో వుంటై ఎత్తుకొచ్చి తరుగు' ముసలమ్మ అధికారం చలిగించింది

పొద్దుటే లేచి, చిట్టిమామయ్య పనిలోకి పొయ్యేడు ముసలమ్మ ఇక సింహాసన మెక్కింది అప్పిచేతే, అవతలితట్ట ఇవతలి కెత్తటందగ్గఱనుంచీ, అన్నం వండేదాకా చేయిస్తోనే వుంది

'ఏమేవ్! పాకల్లో వయసుకోడె గాళ్లు జాస్తి జాగరతగ మసులుకో' ముసలమ్మ హెచ్చరిక చేసింది

అప్పి అక్కడున్న వాళ్లందరికీ పరిచయమైంది పెద్దపోతురాజుకళ్లు దాని మీద పడ్తె వాణ్ణి చేసుకున్న ముగ్గురు భార్యలు మోసంచేసిపోయేరు ముగ్గుర్నీ, చొక్కాల్లాగు మార్చేసేడు ఇపుడు నాలుగోదాన్ని వందరూపాయలిచ్చి, ఎఱ్ఱగా బుఱ్ఱగా వుందని తెచ్చుకున్నాడు ఇదీ కాపురంలో నిప్పులు పోసి పోతుందని గూడెంలోవాళ్లు గుస గుసలాడేరు.

'చుఱుకైందే పిల్ల మంచి ఒడుపులో వుంది!' అన్నాడు పోతురాజు

సాయంత్రం చిట్టిమామయ్య ఇంకా రాలేదు రోజు ప్రొద్దుగుంకే వేళకే వచ్చేవాడే ముసలమ్మమనసులో కలవరం రేగింది బాగా చీకటి పడింది ఇంకా రాలేదు కూలికెళ్లినవాళ్లందరూ వచ్చేసేరు పోతురాజు పరుగెత్తుకుంటూవచ్చి, 'ముసలమ్మోయ్! నీ కొడుకుని పోలీసోళ్ళ 'అరెట్టు' సేసేసేరు తాగి తందనాలు తొక్కుతున్నాట్ట ఎవడి బుర్రో బద్దలు గొట్టబోయేడంట ఠేషన్కి లాక్కుపోయారు నే కళ్లారా సూసినా'

'అరి నా దేవుడోయ్ నే చెపుతుంటినిరా, తాగితేమాతరం పట్టుకుపోత రేంటికి? నిన్న తాగలే? మొన్న తాగలే? ఈపాడు పీనదెయ్యం పిశాచంముండ ఇంట్లో కాలెట్టింది నాకొడుకు పోయాడు నాతం డ్రోయ్' అంటూ అప్పిని చీదరించుకుని తిట్లు తింటూ, నెత్తి నోరు మొత్తుకుంది

'రెణ్ణెల్లో మూణ్ణెల్లో ఖైదేత్తారు తెగులు సప్పగా కుదిరింది లే' అంటూ పోతురాజు పోయాడు.

'పోవే శనిగ్గహమా! పీడకారిముండ! ఏం సూపులే దెయ్యంలాగ నీ మూలంగా నే తగలడింగే అయ్యో! నా బ్రతుకేంగాను, దవుర్భాగ్యం?'

ముసలమ్మ అమాయిక అయిన అప్పిని ఆవలికి గెంటేసి, గుడిసెలో అడుగు పెట్టొద్దంది

* * *

పోతురాజు 'నాలుగోది' కూడా మరొకడితో పారిపోయింది పెళ్లాం లేచిపోడంతోటే 'డ్రెస్సు' మార్చేసినట్టు మరో భార్య!

పోతురాజింటో అప్పి మసలుతూంటే ముసలమ్మ కళ్లు మసకలు కమ్మెనై 'రాక ఇక్కడున్నావేం' అంటూ కోడల్ని తీసుకోరాబోయింది

పోతురాజు ముసలిదాన్ని గెంటేసేడు

మూడు నెలల అనంతరం చిట్టి మావయ్య వచ్చేడు 'అప్పియేదే' అన్నాడు రావడంతోనే

'పోతురాజుతో మనువు సేసుకుందిరా'

'ఆఁ దానికేం పొగరే' అంటూ బాణంలా దూసుకుపోయాడు పోతురాజు అరుగు మీద చుట్టకాల్చుకుంటున్నాడు

'ఏమోయ్' అన్నయ్యోయ్, ఎప్పుడు రావడం జైల్లో బాగా జరిగిందిరా?'

'ఏం రా మదం గప్పిన కళ్ల పొగరు

కుష్టు ★ బొల్లి

వగైరా మేహాచుచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం జి వి గెడ్డి అండ్ కో, (రిజిష్టర్డ్) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ గోదావరి

దెయ్యాల కొంప

(16-వ పేజీ తరువాయి)

ఓటమితిన్న సీతమ్మ, వగరుస్తూ, జుట్టు రేగి, పిశాచంలాగ కళ్లు మెరిపిస్తూ నలుగురూ చూడడానికివచ్చిన 'మిత్రరాజ్యసమితి'తో మొర బెట్టుకుంది 'మీరే చెప్పండి, మీరే చెప్పండి' అంటూ గొడవచేసింది గోడు విన్నవారు పెదవులు విరిచేరు ఆ చిన్న కోడలు ఢంకామీద తమ డోళ్లు పనిచేయ వనుకుని నోళ్లు చప్పరించారు

ఇంతలో సీతమ్మ మొగుడు సూర్యరావు, సుబ్బారావు దిగారు వచ్చిమాత్రం ఏం చేస్తారు ?

'ఈ దెయ్యాల కొంపలో ఉండలేం బాబు, అంటూ అత్తగారు ఆడబడుచులు గొడవపెట్టేరు

'ఇదేం క్రొత్తా మనం ఎక్కడున్నా వున్నదేగా అంటూ సూర్యరావు అవతలికి వెళ్లిపోతున్నాడు

సీతమ్మ అవతల ఏడుస్తూ గొడవ పెడుతోంది సూర్యరావు తలవంచుకుని వెళ్లిపోతున్నాడు

'అదేమిటయ్యా! అలా వెళ్లిపోతావు పెళ్లాన్ని చావదన్నితే చూడ మేవయ్యా' అన్న పెద్దమనుషులికి జవాబులేదు

సుబ్బారావే ఇంట్లోవాళ్లని నాలుతిట్టి 'రావమ్మా! వదినా! నీకేం భయంలే'దని లోపలికి తీసికెళ్లాడు

'ఎందుకయ్యా తీసుకొస్తావ్ రాకాసిని నా పిల్లాన్ని నువ్వు సేసుకుంటావురా నీ కెన్ని గుండెలున్నైరా?'

'అల్లాగే లేవోయ్! అప్పి మాయింటి కొచ్చింది ముసలిముండ ఇంట్లోంచి, అవతలికి తరిమేసింది నేనేం దొంగ తనంగా తెమ్మన్నానా '

ఇంతలో అప్పి ఇవతలి కొచ్చింది

'చిట్టిమామయ్యా! ఎప్పొచ్చావ్ జైల్లోంచి ? బాగున్నావా ?'

చిట్టి మామయ్య వళ్లు మండిపోతోంది 'ఏంలే నీ పొగరు ? ఈదితో లేచి పొయ్యావే ? ఇంటికి నడు ?

'ఇగో నాయిల్లు, నన్నింట్లోంచి కుక్కలాగం టేసింది ముసిల్ది'

చిట్టి మావయ్యమాట్లాడలేకపోయ్యాడు కళ్ళు తిరిగిపోయి, శరీరమంతా అనలంలా మండిపోతోంది ఊగ్చుకుంటూ ఇంటి కొచ్చాడు

'ఛీ! ముదనష్టముండ! నువ్వే సేసేవే' ముసలమ్మ దభీల్‌మని కిందపడింది ★

అంటూ విధవాడ బడుచులు ఎత్తి పొడిచారు'

'నోరుముయ్యండి! అంతా మీయిష్టమే ననుకున్నారేం ? గుట్టుగా సాగాల్సిన కుటుంబాన్ని రచ్చకీడ్చి, బజార్లో తలెత్తుకోకుండా చేసేరు ఈతగవులకే మీరే కారకులుకూడా' అంటూ సుబ్బారావు వాళ్లమీద విరుచుకు పడ్డాడు వాళ్లనోళ్లు కట్టుపడతాయా ? ఉరుములు, మెఱుపులు, పిడుగులు వర్షాలు అయ్యాక చల్లగా వున్నట్టు ఆకోపంలో వాతావరణం చల్లబడింది

సూర్యరావు కర్మాగారంలో కార్మికుడు పెద్ద జీతగాడు, పైగా పాడైన యంత్రాలు, తంత్రలు బాగుచేసి మంచి డబ్బు సంపాదిస్తాడు ఆర్థికంగా అతను విజయవంతుడు సుబ్బారావుకు 'ఇత్తడి సామాను' తయారీ కార్ఖానా ఉంది వారే ఆ కలహ కుటుంబానికి జీవనాధారాలు

ఆడబడుచు లిద్దరూ తామే సొంతంగా నెయ్యివ్యాపారం చేసుకుని బ్రతుకుతారు మొగుళ్లుపోతే సూర్యరావే వాళ్లిద్దరినీ తెచ్చి, ఇంట్లో పెట్టేడు

సంక్రాంతి పండుగ దినాలు వచ్చాయి సీతమ్మ పుట్టింటికి వెళ్లొస్తానని, అత్తగారి నడిగింది.

'నీవెళ్లడానికి వీల్లేదు ఇక్కడే వుండాలి' అంది అత్త

'అడ్డు పెట్టడానికి మీరెవరు ? నేనే పోతా'

'ఆమాత్రం దానికి నన్నెందుకడిగావే' చిన్నకోడలందుకొని, 'పోనియ్యత్తా! మన కెందుకు గొడవ'

ఈమాటలకు సీతమ్మ వళ్లుఉడుకెత్తింది 'నే పోతే నువ్విక్కడ కులుకవే, నేసస్తే నీకెంత సంతోషమే రెండుపూట్లా పరవాన్నం వొండుకు తినవే కులకవే, మురుసుకోవే' అంటూ సీతమ్మ అక్కణ్ణుంచి లేచిపోయింది చిన్న కోడలు మాటాడ లేకపోయింది

ఆరాత్రి సూర్యరావుతో సీతమ్మ చొరవ చేసుకుని మాట్లాడింది

'నువ్వు వేరే కాపరం పెడితే పెట్టావు నేను పుట్టింటికి పోతాను ఇదిగో! చెబుతున్నాను ఈ దెయ్యాల కొంపలో నేనుండలేను

'నీయిష్టంవుంటే వుండు లేకపోతే దయచెయ్యి వేరింటికాపురం లేదు' సీతమ్మ మూడేళ్ళ కుర్రాణ్ణి చంక నేసుకుని పుట్టింటికి దారితీసింది

మళ్లీ ఆ కుటుంబంలో గొడవలు రాలేదు ఐదారు నెలలు వడుదుడుకులు లేకుండా గడిచిపోయింది సూర్యరావు రాత్రిళ్లు ఇంటికి రావటం మానేసేడు అన్నంతినేసి ఎక్కడికోపోతాడు ఎవరికీ చెప్పడు ఒకరోజున సీతమ్మ హఠాత్తుగా దిగింది దిగి తిన్నగా ఇంట్లోకి వెళ్లిందా ? లేదు ఆ యింటి ఎదురుగావున్న ముసలమ్మ ఇంట్లో దూరింది ఎవరైనా పిలిస్తే తన ఇంట్లోకి వెళదాం లేకపోతే గొడవ పెడదామని

సరిగా అప్పుడే చిన్నమ్మ రెండేళ్ళ కొడుకుని ఇవతలికి తీసుకొచ్చేసేరు వాడికి నాలుగు రోజుల్నించి, ఏకధాటిగా జ్వరం ఆ వేళ ప్రాణాలు పోయాయి సీతమ్మ ముసలమ్మ ఇంట్లోంచి ఈవలికి రాగానే అందరు గొల్లుమన్నారు

సీతమ్మ ఇంటి గుమ్మం ఎక్కింది అందరు భోరుభోరున ఏడుస్తున్నారు

సీతమ్మ రాగానే మళ్లీ ఇల్లంతా ఒక్కసారి గుప్పుమంది

సూర్యరావు వేరే కాపురం పెట్టనన్నాడు ఉంటే అందులోనే వుండమన్నాడు సీతమ్మ ఆ దెయ్యాలకొంపలో వుంటం పరమకష్టం నాల్గురోజులు గడిచేయి సీతమ్మ కొడుకు అరుగుమీదనుంచి ఆడుకుంటూ పడిపోయాడు అత్తగారు గుమ్మంమీద కూర్చుని ఆవలించింది చిన్నమ్మ చిన్నబోయింది ఆడబడుచులు